

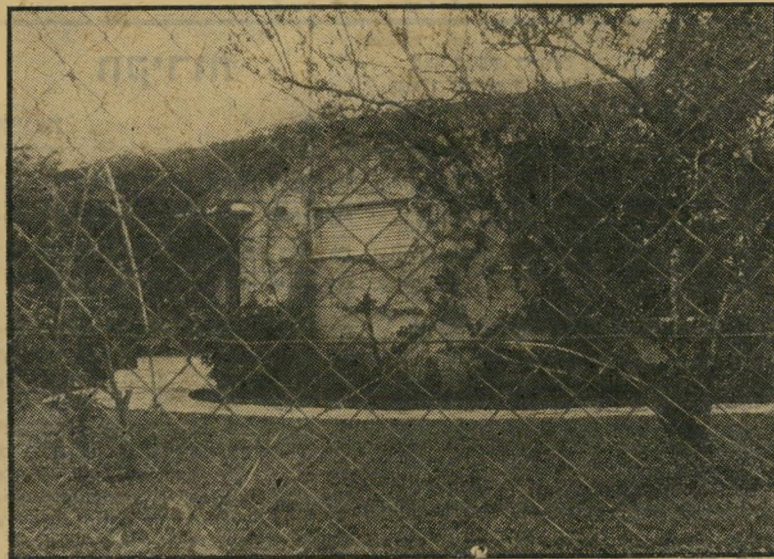
מו מונית. דומה שבסיפיר זה המשיך לשרת, כנראה מתוך הרגל, את האידיאות ועמדת-ההסתכלות שהינחו אותו משך שנים כה רבות. וספק אם יפרסם את "החלקי הישן" פירסום חתר, וימסור עותק ממנו למפקד לחי"ל לשעבר, יצחק שמיר, המכהן כיושבראש הכנסת מטעם הסיעה, ששמשה שמיר חבר בה.

במשך שנים ספורות לא פירסם משה שמיר ספרים, מלבד ספר על העיר חיפה, שאותו חיבר לפי הזמנתו של בעל ממגורות דגון ד"ר ראובן הכט, וסיפורי-ילדים. בשנת 1966 פירסם את הרומן הגבול, העוסק בשטח-ההפקר של ירושלים, שם משוטט גיבורו, רפאל אורלן, שהוא יומרה של היקוי והתבוללות, המבוססת על שני ספריים, מהם הושפע שמיר מן הסתם. הרצוג מאת סול בלו, המחבר מיכתבים לעולם ולמנהיגיו, וספר אחר, לא מעטשו לא מכאן של יהודה עמיחי, העוסק באורח מעמיק עשרת מונים בנושא ירושלים התי-צויה, המוביל למסקנות שונות ממסקנות תיו של שמיר. הגבול ייצג במידה מרובה את דילדול מעיינות יצירתו של שמיר, ויש למצוא בדלותו ובריקנותו שת המניעים הממשיים למעברו של שמיר לפוליטיקה.

במילחמת ששת-הימים המשיך משה שמיר בפעילותו הקרבית מ, מיבצע-קדש, כאשר חוויתו הקרבית והמרגשת ביותר מהמילחמה מתוארת בכתביו כן: "ביום שיחרור ירושלים המזרחית, ואולי ביום שאחריו, אני אז כמדרום שלי, איש מילוי-איים * פסיקוד המרכז אין לרברי כרחוב, ליד כיכר, ציון בירושלים. ופיתאם קרי אה מאחורי, שמיר, - קול לא מכר אף תקופ. פנתי אל הקול - ולמולי בזרע מרשם, ארי צבו גרינברג. צריך לדעת: מעולם לא קרא בשמי לפני כן. מעולם לא קראתי בשמי. לפי כל מושגי היומיום השגורים - ורת ואפילו איכה. דברים שנכתבו מכאן ומכאן - העירי כמשך השנים על תהום כרוייה. זו היתה, מכל מקום, הפעם הראשונה ששמירנו פנים אל פנים, והדבר הכא היה - חיפוק עז עד המעות, ובנימגומי דברים, וקוצרי ישע לומר את מה שמיולא את הלב וגלש לכל עבר. דברים חכמים לא היו לנו לומר באותו רגע, לא לי, ככל אופן, זה היום שלך! אמרתי, של עם ישראל! אמר...

השלום בין הערבים לישראלים לא הגיע ממילחמת ששת-הימים, אבל השלום בין אורי צבי גרינברג למשה שמיר שורר בין חסדי ארץ-ישראל-השלמה מאז ועד עצם היום הזה.

* כמחבר תמלילים בעלון-המילחמה של הפיקוד.

ביתו של שמיר בתל-אביב. החסלנות של הציונים הכלליים...

חיים, גאולה ופדות לאומית המתנהל לאור רך שלושה דורות יגעים מן החיים. הקצנתו הפוליטית באה לידי ביטוי רב בשיתות של נפשות-הפרעלות, ומגיעה עד לחוסר-אמינות אבסורדי.

מילחמת יום-הכיפורים הביאה את משה שמיר לתבוע לעצמו את זכות-הדיבור של לוחמי 1973 * וברשימתו, בקשה לרשות דיבור ** הסביר את פעילותו-הקרבית המקנות לו זכות זו: "יש לי זכות-מה לדבר בשם האנשים בקווי-המילחמה. הייתי עימם, הרבה, בכל שיכולתי. הייתי על הנפקות השחורות של פוריה. עברתי למחנה ליהודה, מעמדות-פיקוד עליונות, למוצבים, למחנות הדרנים. הייתי עימם, מושכים ומנהלים את מילחמתם, כשסיפר ריות הפגזים צומחות מסביב כנשם. פסעתי על חולות מצריים, נפעתי עם פיורי-שריון בין מוללות התעלה המערבית, ליד ביצות שבתוכן עוד תקועים פגזים של חיל פרי-עה. הייתי עם יחידותיו הערוכות של צבאנו מל נבול המיורה, לאורך הירדן ועל רכסי-ההרים. בכל המקומות האלה דיברתי עם מאות לוחמים, ממסקרי חיותות ועד טוראים, ממחשבים ועד קציני-מודרי עין... ועל כן נראה לי, כי הובה להגיד עתה - גם אם לא מילא איש את ידי לעשות זאת, הובה לדבר בשם צה"ל אל עצמו, אל עמו, אל ממשלתו..." משה שמיר אינו מסתפק בהיספק המילחמתי החיב שלו, ובכל אלה שהיא משמש להם פה, ועל כן הוא תובע לעצמו את זכות-הדיבור הטבעית שלו: "ועל כן רוצה אני לומר דבר אחד גם בשם הציבור שבעורף, בשם המוני בית ישראל בכיתם ובכבודתם, בקשי-יומם, ובכניעת-לילם: אנו מזכירים..."

זכות-הדיבור של משה שמיר במילחמת 73 אינה יודעת שרבע. אלא שמעיין-יצירתו מן הסתם פג והתייבש. כך שכבר ברשימת-המילחמה הראשונה שלו ** שראתה-אור תחת הכותרת, "החייל הלא-אלמוני", הוא פתח במילים: "אין לנו חיילים אלמונים" (לא גרשיים), והרפכה למוטיב החוזר במאמרו תוך שהוא מפקיע, בינות לכל זכויות-הדיבור שלו, כותרת משיר של יהודה עמיחי שראה אור אחרי מילחמת ששת-הימים, ובו נאמר: "אין לנו חיילים אלמונים, / אין לנו קבר החייל האלמוני..." בתרבות אירופאית עניין כ, אין לנו חיילים אלמונים" מכונה פלגיאט, אלא שכאן נהנה עכשיו חבר-הכנסת משה שמיר מחסינות פרלמנטרית. (המשך בעמוד 42)

* לאחר שהשתמש כבר בזכות-הדיבור של לוחמי 48, 56, 67 *
** מעריב, 9.11.73.
*** מעריב, 10.10.73.

שהותו באיים הבריטיים גיבש שמיר ל- עצמו דיעות בדבר הסיסית המועצת עליה ארצה מארצות-הרווחה, כאשר הבלטת בהן היא: "חתול שחור עבר מינינו לבין העולים החדשים. החתול קורא לעצמו פנתר, ומדען כי הוא לוחם למען הצדק. חבל שעד היום לא נבדק בארץ פומבי מה כאן פנתר, מה כאן שחור ומה כאן צדק..." ושמיר נוטל משימה זו על שכמו, ומסביר כי: "לגבי העליה מארצות הדיבור והמצוקה, ובעיקר מארצות אסיה וצפון אפריקה - כאשר הכל היה ניתן בחינם (וזה כלל את דרכם החל מצעדם הראשון בארץ מוצאם ועד כואם ארצה ועד שיכוי גם ועד כלכלתם בזמן הראשון, ועד משי קיהם ובהמתם והדרכתם והינוך ילדיהם ובריאותם ואישפוזם וכו' וכו') - הרי שהעליה ההיא, לכד ממוקרים מצדקים - מיוחרים - משלמת עבור כל אלה, אי מקבלת הלוואות ונתבעת להחזיר..." על כל פנים, הלהט האידיאולוגי של שמיר לא הצליח להעלות את פרופיל העליה מאנגליה, במהלך תקופת שליחתו שם, וישנם פקידים בסוכנות היהודית ש-מתבדחים ואומרים, "שמיר הצליח בקושי להעלות את עצמו."

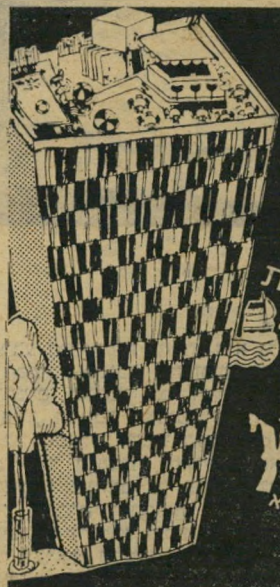
כאשר עברה תקופת-זמן אחרי מיל-המת ששת-הימים, פירסם שמיר את סיפרו אחי ישמעאל, שם הוא ניסה להוכיח באותות ובמופתים כיצד הוא רואה, מאז שיחרותו, את הרקע הנצחי שבין היהודים לערבים. עם כניסתו לפעילות במיסגרת התנועה למען ארץ-ישראל השלמה הוא שינה בהדרגה את סיגונו, ותוך ניצול כישוריו הקודמים בתור פוליטרק. מטרת היצוי והתקפותיו, מאז מילחמת ששת הימים, היו חבריו לשעבר, המאמינים ה- צעירים יותר בדיעות ששמיר דבק בהן שנים כה רבות.

פלגיאט הניהנה

מחסינות

פרלמנטרית

ב שנים 1969 עד 1971 כיהן שמיר כנציג מחלקת העליה של הסוכנות היודית באנגליה. סיפור ידוע הוא שכאשר הגיע שמיר למקום-כהונתו בלונדון, מצא כרה שנועדה לעודד עליה לארץ, עליה נאמר: "ישראל זקוקה לאנשים מדרגים" ואילו שמיר תבע להתליפה בכתיבת: "אנשים מדרגים זקוקים לישראל". בי

על גג מלון גרנד ביץ' ליד הבריכה, גבוה מעל תל-אביב, מחכה לך חווית "גרנד-ביץ' באווירה נפלאה.

רחצה לילית * מוסיקה לריקודים * בר-ב-קז * מבחר סלטים ומנות ראשונות * מעדני בשר על הגריל, מבחר יינות * מבחר עשיר של מנות אחרונות, מחיר ליחיד: משקה ליד הבר - 50 ל"י (כולל מיסים) ארוחה מלאה - 150 ל"י (כולל מיסים) מרטים והזמנות: ערב ערב פרט לימי שישי. פרטים והזמנות: רח.הירקון 250 ת"א 241252.70

בוא פשוט לחופשה אחד של ערב ביץ' בגרנד ביץ' על הגג.

תן טרמפ לחייל